Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI

WARSZAWA №. 13. d. 24 października 1924 r.

53.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei z dnia 15/IX 1924 r. № I. 5435/2/24 do wszystkich Dyrekcji kolei państwowych, Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie w sprawie ustalenia kategorji pracowników kolejowych, obowiązanych do używania w służbie umundurowania.

Na mocy postanowienia, zawartego w art. 23 (Dział D) Ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, ogłoszonej w Dzienniku Ustaw Rz. P. № 116, poz. 924, a przekazującego Ministrowi Kolei ustalenie kategorji pracowników kolejowych obowiązanych do noszenia umundurowania, zarządzam co następuje:

§ 1. Następujące kategorje pracowników P. K. P. otrzymują ze względu na charakter służby poniżej wymienione części ubioru służbowego względnie ciepłej odzieży, za opłatą 25% każdoczesnych skarbowych kosztów a mianowicie:

Liczba porządkowa	KATEGORJE PRACOWNIKÓW	Czapka.	Spodnie	Bluza
1	Kontroler biletów	1	—	—
2	St. Zawiadowca Odstępu toru, Zawiadowca Odstępu toru i pomocnik	1	—	—
3	St. monter i monter sygnalizacji	1	—	—
4	St. elektromonter i elektromonter	1	—	—
5	St. elektromechanik i elektromechanik	1	—	—
6	St. mechanik i mechanik sygnalizacji	1	—	—
7	Mostowniczy	1	—	—
8	St. torowy i torowy	1	—	—
9	Dróżnik obchodowy	1	—	—
10	Dróżnik przejazdowy i mostowy	1	—	—
11	Nadzorca przewodów	1	—	—
12	St. rewident i rewident wagonów	1	1[1])	1[1])
13	Maszynista-instruktor	1	—	—
14	Maszynista parowozowy	1	—	—
15	Pomocnik maszynisty i palacz parowozowy	1	—	—
16	Smarownik wagonów stacyjny	1	—	—
17	Zawiadowca stacji i zastępca	1	1	1
18	Zawiadowca ekspedycji i zastępca (ekspedytor)	1	—	—
19	Dyżurny ruchu (stały i rezerwowy)	1	1	1
20	Kasjer bagażowy i pomocnik	1	—	—
21	St. ustawiacz i ustawiacz	1	1	1
22	St. przetokowy i przetokowy	1	1	1
23	Kierownik pociągu st. konduktor i konduktor	1	1	1
24	Hamulcowy przy pociągach towarowych	1	1	1
25	St. magazynier i magazynier	1	—	—
26	St. zwrotniczy i zwrotniczy	1	—	—
27	Stawidłowy	1	—	—
28	Lampiarz	1	—	—
29	Spisywacz wagonów (agent zdawczy) pisarz ceduł ładunkowych	1	—	—
30	Portjer, szwajcar, odźwierny	1	1	1
31	Bileter	1	1	1
32	Strażnik kolejowy	1	—	—
33	St. woźny i woźny	1	1[3])	1[3])
34	Czyściciel wagonów	1	—	—
35	Konwojent wagonów służbowych	1	1	1
36	Deklarant celny, dozorca przysięgły	1	1	1
37	Stałodzienny robotnik w magazynach zasobów, parowozowniach, warsztatach i warsztatach sygnałowych	1	—	—
38	Werkmistrz, pomocnik werkmistrza i rzemieślnik wykwalifikowany w warsztatach, parowozowniach i warsztatach sygnałowych	1	—	—
39	Drukarz (litograf)	1	—	—
40	Czyściciel maszyn (wymywacz kotłów)	1	—	—
41	Strażnik kasowy (uzbrojony)	1	1	1
42	Maszynista i palacz stałych maszyn, st. palacz i palacz parowozowni, maszynista i palacz elektrowni	1	—	—
43	Motorniczy	1	—	—

Płaszcz	Kożuch kryty	Kożuszek kryty	Płaszcz ciepły	Kurtka ciepła	Buty filcowe	Bluza ochronna	Spodnie ochronne	Płaszcz ochronny	UWAGA
—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	1	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	1	—	—	—	1	1	—	
—	—	—	—	—	—	1	1	—	
—	—	—	—	1	—	1	1	—	
—	—	1	—	—	—	—	—	—	
—	—	1	—	—	—	—	—	—	
—	1	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	1	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	1	—	—	—	—	—	
—	—	—	1	—	—	—	—	—	[1]) tylko pełniący służbę w drodze przy pociągach.
1[1])	—	1	—	1	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	1	—	—	—	1	—	—	1	
—	—	1	—	—	1	1	1	—	
—	—	1	—	—	—	—	—	—	
1	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	
1	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	1	—	1	1[2])	—	—	—	[2]) buty skórzane
—	—	1	—	1	1[2])	—	—	—	
1	—	—	—	—	—	—	—	—	
1	1	—	—	—	1	—	—	—	
—	—	—	—	1	1	—	—	—	
—	1	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	1	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	1	1	—	
—	—	—	—	1	—	—	—	—	
1	—	—	1	—	1	—	—	—	
1	1	—	—	—	1	—	—	—	
—	—	—	1	—	—	—	—	—	
1[3])	—	—	—	—	—	—	—	—	[3]) tylko w dyrekcjach i oddziałach
—	—	—	—	—	—	1	1	—	
1	—	—	—	—	—	—	—	—	
1	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	1	1	—	
—	—	—	—	—	—	1	1	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	1	
—	—	—	—	—	—	1	1	—	
1	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	1	1	—	
—	1	—	1	—	1	—	—	—	

§ 2. Jako termin obdzielania mundurami względnie ciepłą odzieżą oznaczam 1 września każdego roku.

§ 3. Czas noszenia poszczególnych części umundurowania i ciepłej odzieży jest następujący:

1)	czapki	1 rok	
2)	spodni	1 „	
3)	bluzy	2 lata	
4)	płaszcza mundurowego . .	3 „	Dla otrzymujących równocześnie kożuchy (kożuszki), lub płaszcze ciepłe lub kurtki ciepłe — 4 lata.
5)	„ ciepłego	3 „	
6)	kurtki ciepłej	3 „	
7)	kożucha krytego	8 „	
8)	kożuszka krytego	8 „	
9)	butów filcowych i skórzanych	3 „	
10)	ubrania ochronnego i płaszcza ochronnego (kitla)	1 rok	

Czas noszenia kożuchów i kożuszków nagich, będących już w użyciu, określą Dyrekcje indywidualnie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1924 roku.

Minister:
(—) *Tyszka*

54.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei z dnia 6/X 1924 r. № III P. 1484, do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych, Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie w sprawie „Przepisów o przewozie przesyłek gospodarczych P. K. P.".

W miejsce ogłoszonych w Dz. Urzędowym M. K. Ż. № 28 z r. 1922 „Przepisów o przewozie przesyłek gospodarczych P. K. P." (rozporządzenie M. K. Ż. z dnia 17/VII 1922 r. № 3398/III/12) wejdą w życie w terminie, który M. K. później ustali, następujące nowe „Przepisy o przewozie przesyłek gospodarczych P. K. P.".

Dyrekcje porozumieją się wzajemnie co do nakładu potrzebnego zapasu druków. Wykonanie tego nakładu należy powierzyć jednej Dyrekcji, aby w ten sposób osiągnąć jednolitość zewnętrznego wyglądu druków i zmniejszyć koszty.

Jednocześnie w dniu wprowadzenia w życie powyższych przepisów tracą moc dotychczas obowiązujące przepisy w sprawie przewozów gospodarczych.

Przepisy rachunkowe będą Dyrekcjom podane do wiadomości dodatkowo.

Minister:
(—) *Tyszka*

PRZEPISY O PRZEWOZIE PRZESYŁEK GOSPODARCZYCH P. K. P.

I. Zasady ogólne.

Art. 1.

Jako przesyłki gospodarcze, w myśl przepisów niniejszych, należy uważać przedmioty stanowiące własność Zarządu P. K. P., wysyłane jedynie na potrzeby gospodarki i budowy na linjach P. K. P. oddanych do użytku publicznego, o ile nadawcą i odbiorcą jest Urząd kolejowy nie zaś osoba prywatna.

Przesyłek kolei żelaznych prywatnych, pozostających w Zarządzie Państwa, lub mających Zarządy własne, nie uważa się za przesyłki gospodarcze w znaczeniu powyższem, o ile więc co do takich przewozów niema osobnych postanowień w Przepisach niniejszych, przewozy te linjami P. K. P. dokonywa się na zasadach ogólnych.

Art. 2.

Przesyłki gospodarcze zasadniczo należy przewozić wyłącznie szlakami P. K. P.

Przewóz przesyłek gospodarczych P. K. P. szlakami kolei prywatnych, pozostających w zarządzie Państwa, lub mających zarząd własny, jest dopuszczalny tylko w wypadkach następujących:

a) jeżeli między stacją nadawczą i odbiorczą P. K. P. niema bezpośredniego połączenia przez linje P. K. P.,
b) jeżeli przewóz taki przez linje kolei prywatnych jest korzystniejszy dla Zarządu P. K. P. z powodu znacznego skrócenia drogi i znacznie szybszego terminu dostawy.

Art. 3.

Przewóz przesyłek gospodarczych winien odbywać się w zależności od potrzeb lub według ustalonych z góry planów.

Przy przewozach masowych Dyrekcje szczególnie winny przestrzegać ścisłej planowości. W tym celu Wydziały interesowane wspólnie z Wydziałem Ruchu opracowują zawczasu plany masowych przewozów gospodarczych bacząc, aby przewozy te nie stanowiły przeszkód dla ruchu towarowego i osobowego.

Dyrekcje winny zwracać uwagę, aby podległe im Urzędy, korzystając z przewozów gospodarczych, nie dopuszczały przewozów zbędnych oraz, aby Urzędy te jako nadawcy i odbiorcy nie wywoływały przetrzymania wagonów, lecz ściśle przestrzegały terminów tak przywozu i wywozu, jak również naładowania i wyładowania.

Art. 4.

Przesyłki gospodarcze przyjmuje się do przewozu wyłącznie jako przesyłki zwyczajne i przewozi się je zasadniczo pociągami towarowemi.

W wypadkach nagłej potrzeby, co należy uwidaczniać w dowodach przewozowych, przesyłki gospodarcze można przewozić pociągami mieszanymi i osobowymi.

Art. 5.

Przesyłki zawierające przedmioty dłuższe niż 7 metrów, przesyłki ważące w jednej sztuce więcej niż 300 kg., oraz przesyłki pół—i całowagono-

we, mają załadowywać względnie wyładowywać środkami własnemi Urzędy nadające lub odbierające.

II. Opłaty.

Art. 6.

Jeżęli przesyłki gospodarcze P. K. P. odpowiadające warunkom wskazanym w art. 1, przewozi się wyłącznie szlakami P. K. P., to przewóz ten odbywa się bez obliczania należności w dowodach przewozowych.

Za przewóz przesyłek gospodarczych P. K. P. między stacjami P. K. P. z przejściem przez kolej prywatną, pod Zarządem P. K. P. pozostającą, lub mającą zarząd własny, oblicza się w dowodach przewozowych za szlaki kolei prywatnych należności według taryfy kolei prywatnej, lub według stawek specjalnie wskazanych dla tego rodzaju przewozów.

Za przewóz przesyłek kolei prywatnych, pozostających pod zarządem Państwa, lub mających zarząd własny, należności za szlaki P. K. P. oblicza się w dowodach przewozowych według taryfy ogólnej, lub według stawek specjalnie wskazanych dla tego rodzaju przewozów.

Należności, przypadające za przetrzymywanie wagonów, oraz składowe i wogóle wszelkie opłaty dodatkowe oblicza się na zasadach ogólnych.

Przewóz ładunków gospodarczych P. K. P. jest wolny od opłaty stemplowej.

III. Dowody na przewozy gospodarcze.

Art. 7.

Przy wysyłaniu przesyłek gospodarczych, Urząd nadający sporządza:

I. Kwit przesyłkowy według wzoru № 1:
  a) na przesyłki między stacjami P. K. P. wyłącznie szlakami P. K. P.,
  b) na przesyłki między stacjami tej samej kolei prywatnej, pozostającej pod zarządem Państwa.

Przesyłki wskazane pod a) i b) przewozi się za kwitami przesyłkowemi bez listów przewozowych i bez cedul.

II. 1) dyspozycje według wzoru № 2, oraz
2) list przewozowy wolny od opłaty stemplowej, szybkości zwyczajnej (bez wtórnika) z napisem w nagłówku „przesyłka gospodarcza P. K. P.":
na przesyłki gospodarcze P. K. P. między stacjami P. K. P. z przejściem przez kolej prywatną pozostającą pod zarządem Państwa, lub posiadającą własny zarząd.

Dyspozycję taką należy przytwierdzać do listu przewozowego i wskazywać w nim numer dyspozycji i datę jej wystawienia.

Stacja nadania sporządza do listu przewozowego na przesyłki wymienione pod II zwykłą cedułę przewozową, zaopatrzoną w nagłówku napisem „Przesyłka gospodarcza P. K. P.".

Przesyłki kolei prywatnych pozostających pod zarządem Państwa, lub mających zarząd własny przewozi się szlakami P. K. P. za zwykłymi listami przewozowymi z opłatą stemplową i za cedułami na zasadach ogólnych.

Na przewóz pociągów roboczych sporządza się raporty pociągowe według przepisów art. 16 p. 3.

Art. 8.

Wymienione w art. 7 kwity przesyłkowe i dyspozycje są drukami ścisłego zarachowania; muszą one ściśle odpowiadać załączonym wzorom № 1 i 2.

Kwity przesyłkowe składają się z 4 części:

1) z grzbietu służącego jako dowód nadania przesyłki, który zwraca się nadawcy,
2) z odpisu kwitu przesyłkowego, który pozostaje na stacji nadawczej;
3) z kwitu przesyłkowego, służącego jako zawiadomienie o przybyciu przesyłki i pokwitowanie z odbioru, a pozostającego na stacji przeznaczenia,
4) z wtórnika kwitu przesyłkowego, który wydaje się odbiorcy.

Druki te wypełnia nadawca czytelnie przy użyciu kalki.

Wypełniony kwit należy opatrzyć stemplem Urzędu nadającego i podpisem uprawnionego do tego pracownika.

Dyspozycje składają się z dyspozycji i jej grzbietów; sporządza się je przy użyciu kalki ołówkiem chemicznym.

Wypełnioną dyspozycję należy opatrzyć stemplem Urzędu nadającego i podpisem uprawnionego do tego pracownika.

Dyspozycje i kwity przesyłkowe nie mogą zawierać żadnych poprawek i podskrobań.

Blankiety wypełnione, lecz nie użyte, mylnie wystawione lub z omyłkami, należy unieważniać adnotacją „zepsuty".

Wydawanie kwitów przesyłkowych lub dyspozycji niewypełnionych ze stemplem urzędu i podpisem (in blanco) jest niedozwolone.

Art. 9.

Kwity przesyłkowe i dyspozycje wystawia się zasadniczo na każdą przesyłkę osobno.

Materjały, które wskutek swej długości zajmują dwa lub trzy połączone wagony, należy uważać za jedną przesyłkę. Również jedną przesyłkę może stanowić partja, załadowana na jednej stacji do kilku lub kilkunastu wagonów przez jednego nadawcę dla jednego odbiorcy do jednej stacji okręgu tejże Dyrekcji.

Art. 10.

Kwity przesyłkowe i dyspozycje na przewozy gospodarcze należy zamawiać w Wydziale Dochodów odnośnej Dyrekcji.

Kwity przesyłkowe i dyspozycje należy broszurować w bloki po 100 kompletów, opatrzone kolejną numeracją, ogólną dla całej Dyrekcji.

Art. 11.

Kwity przesyłkowe i dyspozycje ważne są na przeciąg miesiąca od dnia ich wystawienia. Stacjom nadawczym niewolno przyjmować kwitów przesyłkowych lub dyspozycyj, których termin upłynął.

Art. 12.

Prawo wydawania kwitów przesyłkowych i dyspozycyj na przewozy gospodarcze posiadają w Ministerstwie Kolei Żelaznych osoby uprawnione przez Ministra, w Dyrekcjach zaś osoby upoważnione przez Prezesów lub ich zastępców.

Art. 13.

Odpowiedzialność za prawidłowy rozchód kwitów przesyłkowych i dyspozycyj oraz za ich całość ponoszą urzędy, które te druki otrzymały; kontrolę zaś nad tymi drukami, jako nad drukami ścisłego zarachowania, rozciąga Wydział Dochodów na zasadach ogólnych.

IV. Nadawanie przesyłek gospodarczych.

Art. 14.

Przesyłki gospodarcze urzędy nadawcze winny dostarczać na stację środkami własnymi.

Wszelkie formalności co do nazwy ładunku, sprawdzania prawidłowości podanej liczby sztuk, opakowania, ocechowania, przeważania, okartkowania i t. p. stacja nadawcza załatwia na zasadach ogólnych.

Art. 15.

Stosownie do tego, jakiemi kolejami (państwowemi lub prywatnemi) mają być przewiezione przesyłki, urząd nadawczy składa w ekspedycji należycie wypełnione kwity przesyłkowe lub dyspozycje z listami przewozowemi (Art. 7).

Ekspedycja stacji nadawczej sprawdza kwity, dyspozycje i listy przewozowe co do prawidłowości zamieszczonych w nich danych, tudzież ważności pieczęci i podpisów i t. d.

Przyjęcie i ekspedjowanie przesyłek gospodarczych odbywać się winno w godzinach, w których ekspedycje są czynne.

W wypadkach nadzwyczajnych, kiedy tego wymaga istotna potrzeba, stacja obowiązana jest przyjmować przesyłki gospodarcze do przewozu w każdym czasie.

Art. 16.

Stacja nadawcza sporządza dowody na przesyłki gospodarcze według zasad następujących:

1) Na przesyłki, przewożone między stacjami P. K. P. wyłącznie szlakami P. K. P.:

na wręczonych przez nadawcę wszystkich częściach kwitu przesyłkowego stacja nadawcza kładzie po sprawdzeniu w myśl art. 15, stempel (datownik) w miejscu na ten cel oznaczonem, poczem wpisuje w tych dowodach numer pozycji książki magazynowej.

Trzecia i czwarta część kwitu służą jako dowód, towarzyszący przesyłce podczas przewozu. Pierwszą część wręcza się nadawcy, jako potwierdzenie nadania, druga pozostaje na stacji nadania.

2) Na przesyłki, przewożone między stacjami P. K. P. z przejściem przez kolej prywatną pod zarządem Państwa pozostającą, lub mającą zarząd własny:

Stacja nadawcza kładzie na dyspozycji sprawdzonej według art. 15, stempel (datownik) w miejscu na ten cel przeznaczonym i na podstawie listu przewozowego sporządza cedułę przewozową, na przesyłki zaś wagonowe, prócz tego wykaz ładunkowy na zasadach ogólnych.

W cedule przewozowej stacja nadawcza zaznacza Urząd wystawiający dyspozycję, numer i datę wystawienia dyspozycji.

W liście przewozowym nadawca winien wskazać dokładnie kierunek przewozu z wymienieniem stacji wejściowej i wyjściowej kolei prywatnej.

Na przesyłki, złożone z partji załadowanej do kilku lub kilkunastu wagonów w myśl art. 8 należy sporządzać oprócz ceduły przewozowej oddzielne wykazy ładunkowe na każdy poszczególny wagon.

3) Na pociągi robocze, rozwożące piasek, żwir, ziemię i t. p. dowodów przewozowych sporządzać nie należy. Rejestracji tych przewozów dokonuje nadkonduktor pociągu przewozowego w raporcie pociągowym. Na mocy tych raportów Wydział Ruchu określa ogólną liczbę takich przewozów, przesyłając odpowiednie wykazy do Wydziału Dochodów.

4) Na przesyłki kolei prywatnych, pozostające pod zarządem Państwa, lub mających zarząd własny, nadane przy zwykłych listach przewozowych ze stemplem skarbowym, stacja nadawcza sporządza dokumenty na zasadach ogólnych.

V. Wysyłanie i przewóz przesyłek gospodarczych.

Art. 17.

Stacje nadawcze obowiązane są starać się o jaknajszybsze wysyłanie przesyłek gospodarczych (art. 4).

Przesyłki prywatne, przy których deklarowano terminowość dostawy, mają pierwszeństwo przed przesyłkami gospodarczemi. Manipulacja oddawcza do pociągów, jak również podczas przewozu odbywa się na zasadach ogólnych.

W razie zostawienia na stacji pośredniej jednego lub więcej wagonów z partji, wysłanej za jednym dowodem, stacja ta powinna odznaczyć kółkiem na cedule numery pozostawionych wagonów i uczynić o tem adnotację, zatrzymując odnośne wykazy ładunkowe. Po usunięciu przeszkód wagony te wysyła się dalej za cedułą, w której należy wskazać dowody zasadnicze, do których należą te wagony i przyczynę zatrzymania, oraz dołączyć do tej ceduły zatrzymane wykazy ładunkowe.

VI. Wydawanie przesyłek.

Art. 18.

Wydawanie przesyłek odbywa się na zasadach istniejących przepisów ogolnych dla przesyłek prywatnych.

Stacja przeznaczenia zawiadamia o przybyciu przesyłki odbiorcę 3-cią częścią kwitu przesyłkowego, lub 3-cią częścią ceduły.

Na zasadzie zawiadomienia stacji przeznaczenia o przybyciu ładunku po odbiór przesyłki gospodarczej zgłasza się upoważniony przedstawiciel urzędu odbiorczego, wymienionego w dowodach przewozowych i kwituje z odbioru przesyłki na 3-ciej części kwitu przesyłkowego, wzgl. 3-ciej części ceduły przewozowej.

Przesyłki gospodarcze, przewożone za kwitami przesyłkowemi, stacja przeznaczenia wydaje odbiorcy wraz z częścią kwitu przesyłkowego, służącego jako list przewozowy, opatrzywszy go poprzednio datą przybycia i następnie datą wydania.

Część kwitu przesyłkowego, służącego do zawiadomienia odbiorcy o nadejściu przesyłki, oraz pokwitowania z odbioru, zostaje na stacji przeznaczenia.

Przesyłki gospodarcze P. K. P. obciążone opłatami za przewóz wydaje stacja przeznaczenia odbiorcy po sprawdzeniu i ustaleniu należności przewozowych i dodatkowych np. składowego, postojowego i t. p., wręczając równocześnie odbiorcy przybyłą z listem przewozowym dyspozycję, w której w odpowiedniej rubryce należy uwidocznić narosłe należności w jednej łącznej sumie.

Art. 19.

O nadejściu zatrzymanej w drodze części ładunku stacja przeznaczenia zawiadamia odbiorcę i wydaje ją za pokwitowaniem.

Sprawdzanie ładunku i jego wagi odbywa się na zasadach ogólnych.

Formalności, związane z wydawaniem ładunku, należy załatwiać w godzinach dla ekspedycyj przepisanych. Wyjątek stanowią wypadki nagłe, kiedy wobec zachodzącej istotnie potrzeby, stacja jest obowiązana wydać ładunek natychmiast, o każdej porze dnia i nocy.

W celu uniknięcia zwłoki w wydawaniu przesyłek gospodarczych wysyłający winien w czasie właściwym zawiadomić odbiorcę piśmiennie (w ważniejszych wypadkach nagłych telegraficznie) o tem, że dany ładunek już wysłano, za wskazaniem czasu wysłania, oraz numera wagonu.

VII. Reklamacje.

Art. 20.

Zarówno przy nadawaniu, jak przy odbiorze przesyłek gospodarczych należy z wszelkiemi reklamacjami, związanemi z przewozem, zwracać się na stacjach do ekspedycji, żądając sporządzenia protokułów we wszystkich wypadkach, jakie przepisy przewozowe przewidują.

Przewóz przesyłek gospodarczych odbywa się na koszt, ryzyko i odpowiedzialność tej gałęzi służby, dla której przesyłka jest przeznaczona, bez prawa wnoszenia. reklamacji w trybie ustanowionym dla przesyłek prywatnych.

VIII. Przyjmowanie do przewozu i wydawanie ładunków na szlakach.

Art. 21.

Przy załadowaniu względnie wyładowaniu przesyłek gospodarczych na szlaku należy postępować, jak następuje:

Po otrzymaniu od urzędu nadawczego odpowiedniego zlecenia o załadowaniu względnie wyładowaniu przesyłki na szlaku, stacja położona przed miejscem załadowania wzgl. wyładowania wysyła najbliższym pociągiem wagony z poleceniem zatrzymania pociągu na wskazanym kilometrze na przeciąg ściśle określonego czasu, do którego kierujący robotami ładunkowemi jest obowiązany się stosować.

Jeżeli wagony załadowane na szlaku wracają na stację ich wysłania, ta ostatnia winna dokonać przyjęcia ich do przewozu i załatwić wszystkie formalności ekspedycyjne.

Jeżeli zaś wagony są zabierane do następnej stacji, w takim razie formalności powyższe załatwia stacja, położona w kierunku ruchu pociągu najbliżej miejsca naładowania.

Przeznaczone do wyładowania na szlaku przesyłki gospodarcze zatrzymuje ostatnia stacja przed miejscem wyładowania.

Odbiorca winien na tej stacji załatwić wszelkie formalności, związane z wydaniem przesyłki, jak również pokwitować z jej odbioru.

IX. Regulowanie przewozów gospodarczych.

Art. 22.

Stosownie do art. 3 przewozy gospodarcze należy wykonywać planowo z wyjątkiem wypadków nagłych, wynikających z rzeczywistej potrzeby. Poszczególne Wydziały winny po sporządzeniu planów przewozu w myśl art. 3 ściśle stosować się do ustalonych terminów wyznaczonych na przewóz, naładowanie i wyładowanie. Szczególny nacisk należy kłaść na to, aby stacje i odpowiedni funkcjonarjusze kolejowi w czasie właściwym byli zawiadamiani piśmiennie (gdy wymaga tego konieczność — telegraficznie) o przewozach gospodarczych wagonowych, wyznaczonych na dany okres czasu.

Przewozów gospodarczych większych, masowych, w których udział biorą dwa lub więcej okręgów kolejowych, należy dokonywać po porozumieniu się wzajemnem okręgów interesowanych.

Wzór № 1
do art. 7 l. i 8.

1-sza część zwraca się nadawcy.

Dyrekcja Kolei Państwowych w .... Wydział ....

GRZBIET KWITU PRZESYŁKOWEGO № ....

ważnego na jeden miesiąc od daty jego wystawienia

na przewóz przesyłki gospodarczej, składającej się z (wyszczególnić ilość sztuk, rodzaj opakowania, zawartość i wagę) ....

....

....

od stacji .... do stacji ....

od ....
(nazwa urzędu)

dla ....
(nazwa urzędu)

.... dn. ..../.............. 19........ r.

pieczęć
urzędu nad.

....
(podpis sporządzającego kwit)

Powyższe przedmioty przyjęto do przewozu

datownik
stacji
nadania

....
(podpis funkcjonarjusza przyjmującego przesyłkę)

№ pozycji książki magazynowej ....

Wzór № 1
do art. 7 l. i 8.

2-ga część pozostaje na stacji nadania.

Dyrekcja Kolei Państwowych w .... Wydział ....

ODPIS KWITU PRZESYŁKOWEGO № ....

ważnego na jeden miesiąc od daty jego wystawienia

na przewóz przesyłki gospodarczej, składającej się z (wyszczególnić ilość sztuk, rodzaj opakowania, zawartość i wagę) ....

....

....

od stacji .... do stacji ....

od ....
(nazwa urzędu)

dla ....
(nazwa urzędu)

pieczęć
urzędu nad.

.... dn. ..../.............. 19......... r.

....
(podpis sporzadzającego kwit)

Powyższe przedmioty przyjęto do przewozu.

Datownik
stńcji nadania

....
(podpis funkcjonarjusza przyjmującego przesyłkę)

№ pozycji książki magazynowej ....

Wzór № 1
do art. 7 I. i 8.

3-cia część służy jako zawiadomienie o nadejściu przesyłki i pokwitowanie z odbioru.

Dyrekcja Kolei Państwowych w.................................... Wydział....................................

KWIT PRZESYŁKOWY №.............

ważny na jeden miesiąc od daty jego wystawienia

na przewóz przesyłki gospodarczej, składającej się z (wyszczególnić ilość sztuk, rodzaj wywonania, zawartość i wagę)..

....

....

od stacji.. do stacji..

od..
(nazwa urzędu)

dla..
(nazwa urzędu)

.... dn.................../.................. 19........... r.

Pieczęć
urzędu nad.

....
(podpis sporządzającego kwit)

Datownik
dnia przyby-
cia przesyłki

Pieczęć
urzędu odb.

Powyższe przedmioty otrzymałem.

....
(podpis funkcjonarjusza odbierającego przesyłkę)

Datownik
stacji na-
dania

Datownik
dnia wyda-
nia przesyłki

№ pozycji książki magazynowej..

Wzór № 1
do art. 7 I. i 8.

4-ta część wręcza się odbiorcy

przesyłki po pokwitowaniu z odbioru na kwicie przesyłkowym.

Dyrekcja Kolei Państwowych w .... Wydział ....

WTÓRNIK KWITU PRZESYŁKOWEGO № ....

ważnego na jeden miesiąc od daty jego wystawienia

na przewóz przesyłki gospodarczej, składającej się z (wyszczególnić ilość sztuk, rodzaj opakowania, zawartość i wagę) ....

....

....

od stacji .... do stacji ....

od ....
(nazwa urzędu)

dla ....
(nazwa urzędu)

Pieczęć
urzędu nad

.... dn. .... / .... 19 .... r.

....
(podpis sporządzającego kwit)

Datownik
dnia przyby-
cia przesyłki

Datownik
stacji nada-
nia

Datownik
dnia wyda-
nia przesyłki

№ pozycji książki magazynowej ....

Wzór № 2
do art. 7 II. i 8.

1-sza część zostaje u nadawcy.

Dyrekcja Kolei Państwowych w .... Wydział ....

GRZBIET DYSPOZYCJI № ....

ważnej na przeciąg miesiąca od daty jej wystawienia na przewóz przesyłki gospodarczej za opłatą należności przewozowej.

Ekspedycja towarowa przyjmie do przewozu na rachunek Wydziału .... niżej wyszczególniony ładunek:
od stacji .... do stacji ....
od .... dla ....
(nazwa urzędu) (nazwa urzędu)

№ faktury	№№ i cechy wagonu	Signum i №	Ilość	Rodzaj opakowania	Zawartość	Waga klg.	Należność	
		sztuk					zł.	gr.

.... dnia .... 19 ...... r.

Pieczęć
urzędu nad.

Podpis wydającego dyspozycję ....

Wzór № 2
do art. 7 II. i 8.

2-gą część dołączyć do listu przewozowego a następnie wręczyć odbiorcy.

Dyrekcja Kolei Państwowych w .... Wydział ....

DYSPOZYCJA №....................

ważna na przeciąg miesiąca od daty jej wystawienia na przewóz przesyłki gospodarczej za opłatą należności przewozowej.

Ekspedycja towarowa przyjmie do przewozu na rachunek Wydziału .... niżej wyszczególniony ładunek:

od stacji .... do stacji ....
od .... dla ....
(nazwa urzędu) (nazwa urzędu)

№ faktury	№№ i cechy wagonu	Signum i №	Ilość	Rodzaj opakowania	Zawartość	Waga klg.	Należność	
		sztuk					zł.	gr.

.... dnia .... 19........ r.

Pieczęć
urzędu nad.

Podpis wydającego dyspozycję ....

ZAWIADOMIENIA

W Ministerstwie Kolei

Mianowania.

Minister Kolei rozporządzeniem z dnia 24 września 1924 r. poruczył kierownictwo Departamentu Finansowego Ministerstwa Kolei z pozostawieniem na dotychczasowem stanowisku Markowskiemu Wacławowi, Naczelnikowi Wydziału Rozchodów.

L. Pr. 4253/24.

Minister Kolei mianował:

Rozporządzeniem z dnia 26 sierpnia 1924 r.

D-ra Mirowskiego Emila, lekarza — urzędnikiem kontraktowym z uposażeniem VII grupy i szczebla a w Departamencie Administracyjnym.

L. Pr. 3850/24.

Rozporządzeniem z dnia 19 września 1924 r.

Inż. Wagnera Józefa, st. referenta w Departamencie Mechanicznym i Zasobów — Naczelnikiem Wydziału w V stopniu służbowym urzędników państwowych przy równoczesnem powierzeniu stanowiska Naczelnika Wydziału Warsztatowego w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.

L. Pr. 3460/24.

Rozporządzeniem z dnia 24 września 1924 r.

Inż. Domaszewiczównę Zofję — urzędnikiem prowizorycznym z uposażeniem VIII grupy i szczebla a w Departamencie Utrzymania i Budowy.

L. Pr. 3908/24.

Rozporządzeniem z dnia 29 września 1924 r.

Biernackiego Eugenjusza, rachmistrza Dyrekcji Warszawskiej — st. rachmistrzem w IX stopniu służbowym urzędników państwowych w Departamencie Finansowym.

L. Pr. 4241/24.

Rozporządzeniem z dnia 8 października 1924 r.

Zjawnego Stanisława — referentem w VII stopniu służbowym urzędników państwowych w Departamencie Handlowo-Taryfowym.

L. Pr. 4511/24.

Rozporządzeniem z dnia 10 października 1924 r.

D-ra Jakubowskiego Czesława, b. Podpułkownika lekarza W. P. — starszym referentem w VI stopniu służbowym urzędników państwowych w Departamencie Administracyjnym.

№ Pr. 4537/24.

Zwolnienia.

Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 22 września 1924 r. zwolnił ze służby państwowej inż. Suchanka Henryka, Dyrektora Departamentu Mechanicznego i Zasobów Ministerstwa Kolei.

№ Pr. 4443/24.

Minister Kolei zwolnił ze służby państwowej na zasadzie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej:

Rozporządzeniem z dnia 1 sierpnia 1924 r.

Ustupską Alicję, st. kancelistkę w Departamencie Administracyjnym.
L. Pr. 3473/24.

Rozporządzeniem z dnia 18 sierpnia 1924 r.

Inż. Löwenkrona Jakóba, inspektora w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
L. Pr. 3757/24.

Rozporządzeniem z dnia 11 października 1924 r.

D-ra Świętochowskiego Ignacego, Naczelnika Wydziału Sanitarnego w Departamencie Administracyjnym.
L. Pr. 4533/24.

Minister Kolei zwolnił ze służby państwowej na własną prośbę:

Rozporządzeniem z dnia 1 października 1924 r.

Stołągiewicza Andrzeja, st. referenta w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
L. Pr. 4371/24.

W Dyrekcjach Kolei Państwowych

Mianowania.

Łukaszewicz Augustyn, radca k. p. i kontroler przewozów w Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie — kontrolerem przewozów w Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie z siedzibą w Krakowie.

Rysz Franciszek, rewident k. p. — kontrolerem przewozów w Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie, z siedzibą w Nowym Sączu, z uposażeniem grupy VII „d" i tytułem służbowym „starszy rewident k. p."
L. I. 11515/24.

Guschlbauer Marcin, st. rewident — kierownikiem działu reklamacyjnego w Wydziale Handlowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie z uposażeniem VI grupy i tytułem służbowym „inspektor k. p."
L. I. 8242/24.

Inż. Wejchert Józef, pom. nacz. działu w Wydziale Mechanicznym Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu — naczelnikiem działu zasobów w powyższym Wydziale.
L. I. 13663/1D/24.

Zwolnienie.

Welfeld Alojzy, inspektor k. p. Dyrekcja Kolei Państwowych w Krakowie, ze względów służbowych.
L. dz. I. 13612/1B/24.

Przeniesienia w stan spoczynku.

Dr. Stolfa Edward, st. radca k. p. i naczelnik Wydziału Prawnego w Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie z dniem 1 grudnia 1924 r. przy równoczesnem wyrażeniu uznania za długoletnią wydajną pracę.
L. I. 13187/24.

Inż. Ciechanowski Kazimierz, st. radca k. p. i kierownik działu, Dyrekcja Kolei Państwowych Kraków.

Kucharski Władysław, inspektor k. p. i kontroler kas stacyjnych, Dyrekcja Kolei Państwowych Kraków.

Spałek Karol, inspektor k. p. i kontroler kas stacyjnych, Dyrekcja Kolei Państwowych Kraków.

Dobrucki Jan, st. rewident i kontroler kas stacyjnych, Dyrekcja Kolei Państwowych Kraków

wszyscy czterej z dniem 1 stycznia 1925 r. przy wyrażeniu im uznania za wieloletnią i gorliwą służbę, st. rewident Dobrucki nadto przy przyznaniu mu uposażenia VI grupy.

L. I. 13968/1/24.

KONKURSY

na posadę naczelnika (dyrektora) Wydziału Prawnego w Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja prawnicze, V lub VI grupa uposażenia i dłuższa wszechstronna praktyka w służbie Wydziału Prawnego.

Termin składania podań do 25 listopada 1924 r.

L. I. 13187/24.

na trzy posady kontrolerów kas stacyjnych w Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.

Warunki dla ubiegających się: VI lub VII grupa uposażenia (dawny 4 lub 5 stopień płacy), znajomość służby kontroli dochodów i dłuższa wszechstronna praktyka w rachunkowości stacyjnej.

Termin składania podań do 25 listopada 1924 r.

L. Dz. I. 13968/1/24.

na posadę naczelnika S. U. K. w Delatynie Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja politechniczne, dłuższa praktyka w służbie drogowej i VII grupa uposażenia.

Termin składania podań do 25 listopada 1924 r.

L. Dz. I. 16368/1/23.

Unieważnienia.

Unieważnia się z powodu zagubienia bezpłatny okresowy bilet bezimienny kl. I № 934, wydany przez Ministerstwo Kolei dla starszego urzędnika rzeczonego Ministerstwa (Dep. V) z terminem ważności do 31 grudnia 1924 r. na przejazd w obrębie wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych.

L. Dz. I. 13245/2/24.

Unieważnia się z powodu kradzieży bezpłatny okresowy bilet bezimienny kl. II № 555, wydany przez Ministerstwo Kolei dla urzędnika lwowskiej Dyrekcji Kolei Państwowych na przejazd w obrębie wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych.

L. Dz. I. 11551/2/24.

Poleca się wydać odpowiednie zarządzenia.

Zakaz przyjęcia.

Zabrania się przyjmować do służby:

1) Sokólskiego Ludwika, b. pracownika kontraktowego w Starostwie w Sokółce;
2) Miarczyńskiego Stefana, b. pracownika kontraktowego Dow. Okręgu Korpusu № 1 Warszawa;
3) Pohoreckiego Mieczysława, prowizorycznego kontrolera skarbowego Izby Skarbowej w Grudziądzu;
4) Wernera Antoniego, b. sekretarza Wielkopolskiej Izby Skarbowej;
5) Pękalskiego Aleksandra, mł. urzędnika Wydziału III Izby Skarbowej w Warszawie;
6) Remblewskiego Józefa, prowizorycznego kontrolera skarbowego Izby Skarbowej w Grudziądzu;
7) Cydzika Walerjana, kontrolera skarbowego Izby Skarbowej w Białymstoku;
8) Wendera Jana, kontraktowego gońca Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego;
9) Kulawiaka Stanisława, b. podleśniczego XII st. sł. nadleśn. Wanda;
10) Mrotka Kazimierza, b. funkcjonarjusza nadl. Wielowieś;
11) Łuczaka Wincentego, b. funkcjonarjusza nadl. Czeszewo;
12) Pieprzyka Jana, b. funkcjonarjusza nadl. Połajewo;
13) Jaeschke Juljana, b. funkcjonarjusza nadl. Wanda;
14) Zielińskiego Władysława, b. funkcjonarjusza nadl. Drawsko;
15) Kęcińskiego Witolda, prowizorycznego urzędnika IX st. sł. W-łu Roln. i Weter. Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi;
16) Cichowicza Antoniego, b. komisarza ochrony lasów;
17) Barona Mieczysława, st. gońca Centralnego Zarządu M. R. i D. P.

W razie zaś, gdyby który z powyższych został już przyjęty, należy go bezzwłocznie zwolnić ze służby.

L. T. 1250/24.

Tłoczono w Drukarni Państwowej. 26084